

Bunătatea și milostivirea lui Iisus schimbă viața omului păcătos

În Duminica a 32-a după Rusalii, a lui Zaheu, Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a rostit un cuvânt de învățătură în Paraclisul „Sfântul Grigorie Luminătorul” al Reședinței Patriarhale, în care a evidențiat faptul că pasajul evanghelic citit în cadrul Sfintei Liturghii (Luca 19, 1-10) ne arată în rezumat că bunătatea lui Iisus vindecă răutatea sufletului pătimăș.

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a subliniat că Zaheu este singurul bogat din Evanghelia după Luca ce se mântuiește pentru că se pocăiește, adică își schimbă viața și din bogat lacom el devine un om milostiv și darnic. „Zaheu era un om urât de popor pentru lăcomia lui și invidiat pentru bogăția pe care a adunat-o în scurt timp, în mod necinstit și nedrept. La un moment dat însă, în viața acestui om, în viața acestui vameș lacom și nedrept, s-a trezit o dorință de schimbare. De ce? Pentru că și-a dat seama că bogățiile materiale adunate de el cu lăcomie în scurt

timp nu-i aduceau fericirea pe care și-o închipuise el. După o vreme, el constată că omul este mai mult decât materie, că pacea, bucuria și fericirea sufletului nu se dobândesc prin acumularea necinstită de bunuri materiale în jurul omului, dacă sufletul omului este lipsit de bunătate, de generozitate sau dărnicie”, a spus Preafericitul -Părinte Patriarh Daniel.

Făcând referire la gestul lui Zaheu de a se sui în sicomor, Preafericirea Sa a spus că nu doar din curiozitate a făcut el aceasta, ci mai ales dintr-o dorință arzătoare de schimbare a vieții. „Mântuitorul Iisus Hristos nu numai că îi cunoștea numele lui Zaheu, dar îi cunoștea și sufletul lui. Deși era o mulțime de oameni pe marginea drumului, Iisus nu Se adresează decât unuia, și anume acestui Zaheu, mai-marele vameșilor. De ce oare? Pentru că Iisus a simțit că în sufletul lui Zaheu este o căutare sinceră, o tainică dorință de schimbare a vieții sale. De aceea, l-a chemat pe el dintr-o mulțime de oameni și i-a spus că dorește să fie primit în casa acestuia, deși era un om lacom, nedrept și asupritor al locuitorilor din ținutul Ierihonului. Când cei prezenți au auzit că Iisus Se autoinvită în casa acestui om lacom și când au văzut că Iisus se îndreaptă să intre în casa vameșului Zaheu, s-au mirat, au murmurat și l-au judecat pe -Iisus, considerând că nu trebuia să meargă în casa acestui păcătos (Luca 19, 7). *Vedem aici opinia publică, am zice astăzi, care cunoștea faptele rele ale lui Zaheu vameșul, însă nu și stările sufletești ale sale. Nu cunoștea că în sufletul său s-a produs o schimbare, și anume o dorință de a trăi altfel viața, de a avea o altă relație cu Dumnezeu și cu semenii.* Iisus însă, cunoscătorul de inimi, a văzut această stare și dorință de schimbare lăuntrică a lui Zaheu”, a explicat Patriarhul României.

În continuare, Întâistătătorul Bisericii noastre a subliniat că Mântuitorul Iisus Hristos nu-i judecă pe oameni în mod pripit, după opinia publică, „ci El are o altă judecată decât judecata mulțimii, care cunoștea doar faptele rele ale lui Zaheu, nu și dorința sa de schimbare în bine. *Vedem că Iisus Hristos, înainte de a-i judeca pe oameni, dorește să-i ajute, să-i vindece de patimi și să-i ridice din păcate, după cum El Însuși spune: «N-am venit să judec lumea, ci ca să măntuiesc lumea» (Ioan 12, 47),* adică să o elibereze de păcat și de moarte. Mântuitorul Iisus nu se lasă influențat de mulțime, ci El are un plan. Planul Lui este de a salva pe cei care Îl caută, pe cei care doresc să-și înnoiască relațiile cu Dumnezeu și cu semenii. Este foarte important de reținut că, îndată ce a intrat în casa lui Zaheu, acesta a rămas copleșit de onoarea pe care i-a făcut-o Iisus (...). El, văzând copleșitoarea bunătate a lui Iisus, s-a pocăit și a hotărât zicând: «Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit» (Luca 19, 8). *Această schimbare ne arată că bunătatea lui Iisus a trezit în sufletul acestui bogat lacom de averi o dorință înflăcărată de dărnicie.*

Sufletul lui era acoperit cu cenușa păcatului lăcomiei, dar dincolo de cenușă a pătruns iubirea lui Hristos și a trezit în acest vameș o mare dorință de schimbare. Zaheu lacomul și zgârcitul de ieri devine astăzi milostiv și darnic, *deoarece s-a întâlnit cu milostivirea nemărginită a lui Dumnezeu care l-a copleșit*. Omul Zaheu cel nemilos și aspru a devenit om milostiv și prietenos față de săraci, pentru că l-a primit în casă și în suflet pe Dumnezeu Preamilostivul, Iisus Hristos”, a reliefat Preafericirea Sa.

Patriarhul României a explicat apoi de ce Mântuitorul Iisus Hristos l-a numit pe Zaheu fiu al lui Avraam (Luca 19, 9). „Când Mântuitorul îl numește pe Zaheu «fiu al lui Avraam», înseamnă că acel om are credință în Dumnezeu. Înseamnă că Iisus a citit în sufletul lui Zaheu, încă de la intrarea în Ierihon, dorința acestuia de a avea o comuniune nouă cu Dumnezeu și cu semenii. Evanghelia de astăzi este o Evanghelie a pocăinței și a milosteniei. Dumnezeu arată milostivire față de Zaheu, iar Zaheu arată milostenie față de săraci și față de cei pe care i-a nedreptățit (...). *Vameșul Zaheu nu se pocăiește pentru că a fost certat, nici pentru că a fost pedepsit, ci pentru că a fost onorat, a fost cinstit, deși nu merita. El a fost copleșit de bunătatea lui Iisus*”, a spus Preafericirea Sa.

La final, Părintele Patriarh Daniel a vorbit și despre Sfântul Ierarh Iosif cel Milostiv, Mitropolitul Moldovei, pomenit în Biserica Ortodoxă Română în fiecare an la 26 ianuarie: „A fost un om milostiv și prin faptul că a ajutat pe cei săraci cu hrană și cu bănuți, dar a fost și milostiv prin cultură, pentru că a ajutat o mulțime de tineri să se îmbogățească sufletește, urmând școala teologică sau alte școli care erau o șansă de a multiplica darurile primite la botez și de a le transforma în virtuți”.